

LEGRÁČKA A TRPKÁ SKUTEČNOST

ÁĚtrtek, 06 Ánor 2014

Mám tu zase jeden obstarání "spamový kousek", docela milý a třeba ho ještě neznáte; případně jste ho už zapomněli... Nedávno mi byla diagnostikována následující choroba - "VPDSP". Není to latinsky, neděste se, znamená to: Vážená Podmíněná Deficit Soustředění Pozornosti. Projevuje se například tím, že když se rozhodnu se zalít zahradu. Když jdu k hadici na zdi garáže, všimnu si i auto potěbuje opláchnout. Jdu klíče od auta, abych ho vyvezl na prostor před garáží. Ovšem pátím uvidím na stolku v přední neotevřenou pít. Asi bude rozumné se podívat, jestli tam nejsou nějaké složenky k zaplacení. Položím klíče od auta na stůl a začnu probírat pít. Pátím vidím řadu reklamních letáků a jdu je hodit do odpadkového koše v kuchyni. Vidím, že je plný, takže letáky položím na kredenc a jdu vyhodit odpadky z koše do kontejneru na ulici. Pátím si uvědomím, že vedle kontejneru je schránka na dopisy, takže by bylo dobré hned dát do schránky i ten dopis, co jsem večer psal. Jdu si tedy pro něj do pokoje... Na stole u dopisu leží hrnek s kávou, kterou jsem před chvílí pil. Ve ho do ruky a cítím, že káva už vychladla. Nevadí, uvaším si nový hrnek kávy. Vezmu hrnek a jdu do kuchyně. Cestou vidím kytka ve váze začíná uvadat. Tak položím hrnek na parapet a chci vzít vázu a napustit do ní čerstvou vodu. Pátím uvidím na parapetu své brýle, které jsem hledal ráno. Musím si je dát na svůj pracovní stůl, abych o nich věděl. Ale nejdříve pít jen doleju vodu do vázy. Položím brýle, vezmu vázu do ruky a vidím, že za vázou leží dálkové ovládací od televize. Proboha, zase ho budeme večer hledat. Musím ovládat k televizi v obýváku. No, ale to počká, napít je pít nutno dolít vodu do vázy. Jdu do kuchyně a napouštím vodu. Pátím mi vyplouchne na kuchyňskou linku. A trochu i na podlahu. Jdu do koupelny pro hadr, abych to utřel. Pak se vracím do přední a pít co jsem chtěl udělat.

K večeru jen smutně konstatuji: zahrada není zalitá, auto není umyté (a nemá už k němu ruku), hrnek se studenou kávou, kytky ve váze jsou už úplně zvalde, dopis není vhozený do schránky (a taky ho nemá najít), ztratily se mi brýle a televizi musíme ovládat ručně, jelikož ovladač je zase někde. Divím se, že to hotovo, když jsem se celý den nezastavil a jsem docela utahaný. No nic, jdu zkontrolovat došlé máily...

-----

pozn.red.: Tak pít esně tohle znám... Uvaším si kafe, protože jsem dříve ospalá, abych se probírala. Je horké, tak nechám zatím na stole. Když jdu z WC, všimnu si kafe, které mezitím opouštěné vystydlo. Strčím ho na 1,5 minutky do mikrovlnky. Zvoní telefon, nějaká volající říká, co všechno jí ten její nešťák vyvádí a "Danielo, prosím prosím, porať... Takže třeba čtvrt hodinky uplyne jako nic. Položím telefon, můjouravě se podívám na hodiny, jak ten zkontrolovat e-maily. Cestou si postavím si na kafe. Voda se vaří a vtom si vzpomenu a vyndám z mikrovlnky dvojnásob vystydlou kávu; píteci jen ji ochutnám, ale fakt je studená - ale vzhledem k tomu, že je to stejná čokoládová, které už nic už kódit nemá, strčím ji zpět a zapnu MW. Zvoní skype, poklábosím.... Jo, uhodli jste, kafe zase vystydlo. Má drahý milovaný mi koupil řadu na brýle. Takže už je nenacházím v botníku, v lednici, za polštářem na gauči, pod polštářem v posteli... Už se mi spokojeně klímbají na prsou. TAK JAK JSTE NA TOM VY? pítiznejte)))

d@niela